

[Indenrigsministeren.]

Hovedstaden; det var lagt saadan, at den nye Skala var gjort saa udemokratisk, for at hele den Ordning kunde blive til Gavn for Hovedstaden. Nu skal jeg sige med Hensyn til denne Skalas Lægning, at enhver Skatteskala maa man selvfølgelig lægge med en Smule Hensyn til andre Skatter, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der vil fremkomme Skatteforslag i denne Vinter ogsaa vedrørende de Indkomster; det her drejer sig om, saa det ærede Medlem ikke skal komme til at beklage sig over, at disse Indkomster efter det ærede Medlems Mening betaler for lidt. Saa maa vi jo se, om det ærede Medlem kan trave, naar den Tid kommer. Selvfølgelig maa en Sygehustilskudsordning bygget op, som jeg her har foreslaet, nødvendigvis medføre nogen samlet Lettelse for Amtskommunerne og Forøgelse for Hovedstadskommunerne som Helhed.

Jeg synes, jeg har Grund til at beklage mig over de Paastande, der her er fremsat, for de drejer sig ikke om, hvorvidt vi har forskellige Meninger. Det er Paastande, der er fremsat paa en saadan Maade, at man maa beklage, at et Parti vil være bekendt at omtale et Modstanderparti eller en Regerings Forslag paa saa fuldkommen fejlagtigt Grundlag. Selv om vi er uenige, maa der jo være et Lavmaal, vi ikke kommer ned paa i Diskussionen. (*Edvard Sørensen*: Det kender Ministeren aldrig til?)! Nej, jeg har aldrig bevidst givet en forkert Fremstilling af en Modstanders Forslag, aldrig. Men jeg kan for saa vidt kun tage det til Efterretning, naar det ærede Medlem synes at godkende, at han har gjort det.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fremsatte den Paastand, at man ikke rørte ved Forholdet — det, som var saa interessant, og *deri* har det ærede Medlem jo Ret — mellem Ejendomsbeskatning og Indkomstbeskatning. Det er jo ikke rigtigt. Netop det, at man gennemfører Nedsættelser, der kommer til at virke stærkere i Kommuner med den højeste Ejendomsbeskatning, og at man derefter lægger en ensartet Ejendomsskat hen over hele Landet, medfører selvfølgelig, at man rører ved det indbyrdes Forhold, at der sker det, som er Meningen med en Udligning.

Det ærede Medlem var i øvrigt af den Opfattelse, at man med dette Lovforslag foregreb den store Skattekommissions Undersøgelser. Maa jeg for det første sige, at der er ærede Medlemmer, der her har talt, som om denne Skattekommissions Opgave først og fremmest var at beskæftige sig med

de Forhold, vi her behandler. De, der har Kendskab til, hvad denne Skattekommission vil komme til at beskæftige sig med, vil jo vide, at det foreliggende Problem er kun et lille Udsnit af det mægtige Stof, denne Kommission vil faa at arbejde med. For det andet er det givet, at Konsekvensen af det ærede Medlems Standpunkt — at man skulde lade være at gennemføre dette Lovforslag — nødvendigvis maa være, at man standser Gennemførelsen af Udligningsordningen for København, Frederiksberg og Gentofte, hvad det ærede Medlem ogsaa ønsker, og at man standser Gennemførelsen af Lovforslaget om personlig Skat til Kommunen, som vi har drøftet i 3—4 Aar, og som indeholder den nye Erhvervsskatteordning med hele den Udligning, der sker derigennem.

Man maa her huske paa, at de foreslaede tre Skatteløve er et samlet Komplex, at deres Virkninger griber ind i hinanden, og jeg kan ikke tænke mig, at saa forfærdelig mange Repræsentanter for Provinsen herinde vil mene, at det var rigtigt at gennemføre en Udligning mellem de tre Hovedstadskommuner og overhovedet intet Hensyn tage til den Ulighed, der er mellem Provinskommunerne og mellem den samlede Hovedstad og Provinskommunerne.

Det ærede Medlems Standpunkt ligger her paa Linie med det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens, han, som, hver Gang han tager Ordet herinde om Skattepørgsmaalet, repræsenterer den mest haardkogte Reaktion sammen med, i denne Forbindelse, Grosserer-Societet og Industriraad.

Det drejer sig her ikke alene om at standse dette Lovforslag, men ogsaa om, at der overhovedet intet skal ske nu, overhovedet intet. Det eneste, der skal ske, er, at Indenrigsministeren faar 12 Mill. Kr. at sidde og lege med og sprede ud over Landet, med alle de Vanskeligheder, der er forbundet dermed, som jeg kender fra tidligere Aar, hvor det dog var meget mindre Beløb; og jeg maa sige, at det vilde være ganske uforsvarligt, naar man kommer op paa saadanne Beløb.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde her, at foreløbig kunde vi gøre det paa den Maade, at vi fordelte 12 Mill. Kr. saadan, at vi bragte alle Ligningsprocenter eller Skatteprocenter ned paa samme Niveau. Men det er da ikke tænkeligt at gennemføre noget, der i højere Grad vil medføre Ansvarsløshed i det kommunale Styre end det at sige: Lige gyldigt, hvordan I har baaret jer ad, faar I et saadant Tilskud,